Iki šių dienų išlikęs Tytuvėnų Švč. Mergelės Marijos Angelų Karalienės bažnyčios ir bernardinų vienu
{gallery count=1 width=200 height=300 alignment=center orientation=horizontal}Baznycia_ir_vienuolyn

1614 m. rugsėjo 7 d. mirė ir buvo palaidotas Tytuvėnuose. Po brolio mirties miestelį ir pradėto vienuolyno statybų įsipareigojimus paveldėjo trys A. Valavičiaus broliai – Jeronimas, Paulius ir Eustachijus.

{gallery count=1 width=200 height=300 alignment=center orientation=horizontal}Baznycia_ir_vienuolyn

Bažnyčios ir vienuolyno sienos gausiai išpuoštos tapyba, taip pat ištapytos beveik visų patalpų medinės durys, o atlikti darbai aprašyti bernardinų kronikoje. Iš daugybės kronikoje minimų tapytų siužetų iki mūsų dienų beliko tik menki fragmentai ir tapyba dekoruotos zakristijos durys. 1736 m. vienuolyne įkurtas noviciatas, tačiau mūrinis jo pastatas baigtas statyti tik 1770 m. Manoma, kad įkūrus noviciatą gerokai padidėjo vienuolyno bibliotekos rinkiniai. Šio konvento biblioteka, pradėta kaupti nuo pat bernardinų atvykimo į Tytuvėnus, XVIII–XIX a. garsėjo kaip solidžiausia visoje Žemaitijoje.

XVIII a. šeštąjį–aštuntąjį dešimtmečiais iš pagrindų buvo atnaujintas bažnyčios vidaus dekoras:
{gallery count=1 width=300 height=200 alignment=center orientation=horizontal}Baznycia_ir_vienuolyn

Ji kartu su išraiškingomis 39 Kryžiaus kelio stotimis galerijoje yra vienintelis iki mūsų dienų Lietuvoje išlikęs bernardiniškojo Kančios kelio stočių ansamblis. Represijų banga, atsiritusi po sukilimų XIX a. viduryje, skaudžiai pakeitusi Lietuvos katalikiškos kultūros raidą, neaplenkė ir Tytuvėnų. Rusų valdžia apkaltino bernardinus parama 1863 m. sukilėliams, ir 1864 m. Muravjovas įsakė vienuolyną panaikinti, o bažnyčią uždaryti. Uolių parapijiečių ir Žemaičių vyskupo Motiejaus Valančiaus pastangomis bažnyčią pavyko išsaugoti, bet vienuolynas buvo uždarytas. Tik nedidelė jo dalis atiduota klebonijai.

{gallery count=1 width=200 height=300 alignment=center orientation=horizontal}Baznycia_ir_vienuolyn

1874 m. aikštėje priešais Tytuvėnų bernardinų bažnyčią buvo pastatyta cerkvė, o stačiatikio šventiko bū

Šiandien Tytuvėnų buvusio bernardinų vienuolyno ir bažnyčios ansamblis yra vienas iš vertingiausių sakralinės architektūros ansamblių Lietuvoje ir visoje Šiaurės Rytų Europoje. Šio ansamblio pastatuose ryški daugiasluoksnė gotikos, renesanso ir baroko stilių dermė. Ankstyviausią – XVII a. pirmosios pusės – statybų etapą šiandien primena iš esmės nepakitęs

bažnyčios tūris: šventovė trinavė, su itin ilga ir erdvia presbiterija – ją nuo navos skiria smaili triumfo arka.

Žvaigždiniais skliautais perdengtoje presbiterijoje už didžiojo altoriaus yra retai Lietuvoje sutinkar

{gallery count=1 width=300 height=200 alignment=center orientation=horizontal}Baznycia_ir_vienuoly

Bažnyčioje ir buvusio vienuolyno pastatuose gausu XVII–XIX a. dailės paminklų, bylojančių apie bernardinų maldingumo tradicijas. Didįjį altorių puošia XVII a. pradžioje tapytas malonėmis garsėjantis Švč. Dievo Motinos su Kūdikiu paveikslas. Religinių brolijų globotuose šoniniuose altoriuose yra įspūdingos XVIII a. drobės „Porciunkulėsatlaidų gavimas“, „Šv. Ona“, „Šv. Antanas“, „Šv. Barbora“. Be altorinių Šiandien Tytuvėnų buvusio bernardinų vienuolyno ir bažnyčios ansamblis yra vienas iš vertingiausių sakralinės a rchitektūros ansamblių Lietuvoje ir visoje Šiaurės Rytų Europoje paveikslų, bažnyčioje daug pavienių dailės kūrinių, raiškiai perteikiančių bernardinų dvasingumą. Vienas išskirtiniausių tapybos darbų yra paveikslas „Šv. Pranciškaus Asyžiečio genealoginis medis“. Manoma, kad paveikslas nutapytas Lietuvos bernardinų Šv. Kazimiero provincijos įkūrimo 1729 m. ir vienuolyno atnaujinimo proga. Tytuvėnų ansamblio įdomiausioms dailės vertybėms priklauso dabar taip pat jau dekore nebenaudojamas trijų dalių kontūrinis paveikslas „Jėzaus Kristaus nuėmimas nuo kryžiaus“. Tai tikriausiai Didžiąją Velykų savaitę per bažnytines iškilmes naudotos dekoracijos dalis. Bažnyčios centrinės navos sienas puošia dailininko Petro Rozelino 1796–1801 m. sukurtas šešių darbų ciklas, vaizduojantis Jėzaus Kristaus gyvenimo momentus. Tas pats menininkas nutapė ir didingą drobę „Šv. Pranciškaus išaukštinimas“.

{gallery count=1 width=200 height=300 alignment=center orientation=horizontal}Baznycia_ir_vienuolyno

Tytuvėnų bernardinų istoriją ir vienuolių dvasingumą taip pat rodo pavienės medinės skulptūros, antkap antkapis, dekoruotas iš smiltainio iškaltu didiko skulptūriniu atvaizdu bei jo ir jo žmonos Kotrynos šventų